

Květnový vandr začal srazem na Dejvické, kde se sešli Matěj, Ježek, Zdenda, pes Daisy, Dalien, Futu (Ráma), Šanti a Karča. Na Smíchovském nádraží se připojili Martin, Lucka a David. Vlakem jsme dojeli do Zadní Třebaně, kde jsme přestoupili na autobus (ale vlastně vlak) a v obležení batohů dojeli do Radouše. Odtud jsme popošli do Lhotky a tam si udělali limonádovou pauzu před hospodou. Poté jsme pokračovali ke Smaragdovému jezírku, kde jsme měli v plánu spát. Napřed jsme si postavili přístřešky a pak vyrazili na dřevo, abychom mohli večer ještě chvíli posedět u ohně. Kolem desáté jsme si šli lehnout.

V sobotu jsme vstali kolem osmé. K snídani byl čaj a buchtičky. Potom jsme sbalili spacáky a celtý a vyrazili na cestu. První zastávkou byl Fabiánův pramen, kde jsme nabrali zásoby vody. Pak jsme se kus cesty vrátili a vystoupali do stráně, kde jsme narazili na menší srub a dva trampy, kteří nám slíbili pohlídat batohy, abychom je nemuseli táhnout na Plešivec. Už bez zátěže jsme tedy na vystoupali na Plešivec a pak se šli kouknout na bývalou osadu v suťovém poli. Vraceli jsme se jinou cestou a kolem půl 12 jsme byli zpátky u srubu. Tam jsme si dali oběd, chleba s paštikou a se sýrem. Pak jsme se vydali do Běšína a odtamtud do kopce na Velkou Babu. Zájemci se zašli kouknout na Fabiánovo lože. Pak jsme seběhli do údolí a začali hledat vhodné místo na spaní. Podařilo se nám najít tramskou osadu se srubem a ohništěm, takže bylo rozhodnuto. Děti si udělaly spaní uvnitř, Dalien a Martin si postavili přístřešek s celt a Zdenda s Matějem si jen našli rovný plácek. Večeře byla tentokrát teplá, dali jsme si instantní polévku a buřtu. Pak jsme ještě chvíli seděli u ohně a i bez kytary zpívali, ale zalomili jsme to už kolem deváté.

Po nedělní snídani (chleba s marmeládou) jsme po sobě uklidili tábořiště a udělali dřevo, aby po nás něco zbylo. Pak jsme vyrazili na poslední úsek cesty. U pramene Brdlavky jsme doplnili vodu. Oběd jsme si dali na pěkném rozcestí kus od Hostomic. Do těch jsme došli dost brzo, takže jsme stihli i zmrzlinu a hřiště. Autobusem jsme těsně stihli vlak ze Zadní Třebaně. Na Smíchově jsme vystoupili a tramvaj dojeli na Dejvickou. Tam byly děti předány rodičům a to byl konec velmi podařeného puťáku.